

Přišli jsme tam v 8:30 (prezence měla být tuším 8:15 - 9:00). Paní vrátná nám řekla, že organizátoři ještě nedorazili a poslala nás do bufetu, kde již sedělo tak pět lidí. Po pěti minutách tam přišel nějaký organizátor, že ať jdeme za ním. Podepsali jsme tedy spoustu papírů a šli za ním do třetího patra. (Cestou jsem si všiml, že jim na plátku metra, na kterém mají místo stanic pedagogy, chybí Bořislavka, Nádraží Veleslavín, Petřiny a Nemocnice Motol. Nevím, jestli tam mají úsek Ládví - Letňany.

Uvedli nás do příjemné a KLIMATIZOVANÉ učebny výpočetní techniky s krásným výhledem na tramvaje projíždějící přes Karlovo náměstí, kde nás usadili k předem určeným počítačům. Nějak je zapnuli, řekli nám, ať se přihlásíme (to bylo něco před devátou) a poté jsem zjistil, že na mém počítači není nainstalovaný Python, ačkoliv v propozicích bylo napsáno, že můžeme pracovat v Pythonu. Všiml jsem si ale, že tam je Visual Studio, tak jsem si řekl, že to tedy budu dělat v C#.

Kolega vedle mě chtěl pracovat v Javě, ale tu tam neměl, tak se spolu s organizátory pokusil nainstalovat NetBeans. Nešlo mu to. Tak se tam pokusil nainstalovat Python a PyCharm, což vyžadovalo přihlášení na administrátorský účet a zdoluhavé vysvětlení hlavnímu organizátorovi, co to Python vlastně je. Mám pocit, že o něm již zmíněný organizátor nikdy předtím neslyšel. Toho jsem si všiml, tak jsem požádal kolegu sedícího vedle mě, aby mě zasvětil do kouzel, jimiž se mu podařilo zprovoznit Python. To se vzápětí ukázalo jako moudré rozhodnutí, jelikož se zjistilo, že na těch počítačích sice bylo Visual Studio, ale ne C#.

Strávili jsme tedy čtyřicet minut doinstalováním potřebného softwaru, zatímco jsme poslouchali znechuceného hlavního studenta - organizátora vysvětlovat ostatním organizátorům, že to pohnojili a sledovali unuděného člověka z DDM, který tam celou dobu postával. Nakonec se C# ani zprovoznit nepodařilo, takže se to vyřešilo různými notebooky.

Podle propozic jsme měli na soutěž tuším mít zhruba dvě hodiny, dostali jsme hodinu a půl. (Zadání pošlu.) První úlohu jsem stihl (až na to, že Python nativně neumí rozpoznávat jednotlivé klávesy a žádnou knihovnu se mi zprovoznit nepodařilo). Druhou jsem stihl částečně, mám pocit, že jsem se s tím moc piplal. Třetí jsem ani nezačal. Kolega vedle mě pracuje jako programátor, stihl to všechno.

Poté mi vnutili bagetu. Prý jsem si jí musel vzít. Snědl jsem ji až doma. Byla dobrá.

Na web nás (tedy těch, kteří předtím dělali programování) zbylo jen pomálu. Dostali jsme zadání, které se mi úplně naplnit nepodařilo, ale aspoň ten web vypadá k světu a není to jen splácanice všemožných technických blbůstek. Organizátorovi se líbilo, že je responzivní a říkal, že vypadá dobře. Líbilo se mu, že jsem kolem e-mailu a telefonního čísla udělal odkaz. Asi se mu také líbilo logo, které jsem pro web udělal, aby tam byl aspoň nějaký obrázek (pošlu, jak zhruba vypadalo). Nevím, jestli ocenil text písně Hospodine, pomiluj ny, který jsem tam vypsál, či charakteristiku sonetu (ačkoliv nad ní místo "Sonet" bylo napsáno "GDPR").

Poté jsem šel domů. Ta klimatizace se mi vážně líbila. A jediný, kdo tam dělal mikrořadiče, byl Roman Mikoláš, kterého napsali jako Mikuláš.